

sælgeren om den manglende overensstemmelse senest to måneder efter, at han har opdaget den.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres brug af dette stykke. Kommissionen overvåger den virkning, medlemsstaternes valgmulighed har på forbrugerne og på det indre marked.

Senest den 7. januar 2003 udarbejder Kommissionen en rapport om medlemsstaternes brug af dette stykke. Rapporten offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

3. Medmindre andet bevises, skal manglende overensstemmelse, der viser sig senest seks måneder efter varens levering, formodes at have eksisteret på leveringstidspunktet, medmindre denne formodning er uforenelig med varens eller den manglende overensstemmelses art.

Artikel 6

Garantier

1. Enhver garanti er retlig bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i garantierklæringen og i reklamer for varen.

2. Garantien skal

- fastslå, at forbrugeren har lovbestemte rettigheder i henhold til gældende national lovgivning om køb af forbrugsvarer og gøre det klart, at disse rettigheder ikke berøres af garantien
- let forståeligt angive garantiens indhold og give de oplysninger, der er nødvendige for at benytte garantien, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang og garantigiverens navn og adresse.

3. Efter anmodning fra forbrugeren skal garantibestemmelserne stilles til dennes rådighed skriftligt eller på et andet varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham.

4. Den medlemsstat, hvor forbrugsvareren markedsføres, kan på sit område og under overholdelse af traktaten kræve, at garantien udfærdiges på et eller flere af de officielle fællesskabssprog efter medlemsstatens eget valg.

5. Selv om en garanti er i modstrid med kravene i stk. 2, 3 eller 4, har dette ikke betydning for garantiens gyldighed mellem parterne. Forbrugeren vil stadig kunne stole på garantien og kræve den opfyldt.

Artikel 7

Bestemmelsernes ufravigelige karakter

1. Aftaler og aftalevilkår, som er indgået med sælgeren, før denne er blevet gjort bekendt med den manglende overensstemmelse, og som direkte eller indirekte ophæver eller begrænser de rettigheder, der følger af dette direktiv, er i henhold til national lovgivning ikke bindende for forbrugeren.

Medlemsstaterne kan, når det drejer sig om brugte varer, fastsætte, at sælgeren og forbrugeren kan vedtage aftalevilkår, ifølge hvilke manglende overensstemmelse kan påberåbes over for sælgeren inden for en kortere frist end fastsat i artikel 5, stk. 1. Denne kortere frist må ikke være mindre end et år.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne ikke berøves den beskyttelse, som dette direktiv giver, såfremt en ikke-medlemsstats lovgivning vælges som gældende lov for aftalen, når denne aftale har nær tilknytning til medlemsstaternes område.

Artikel 8

National ret og mindstebeskyttelse

1. Udøvelsen af rettighederne efter dette direktiv berører ikke udøvelsen af andre rettigheder, som forbrugeren kan påberåbe sig efter nationale retsregler om ansvar i og uden for kontraktforhold. 2. Medlemsstaterne kan på det af dette direktiv omfattede område vedtage eller opretholde strengere bestemmelser, der er forenelige med traktaten, for at sikre forbrugerne et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at orientere forbrugerne om den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv og opfordrer, hvis det er hensigtsmæssigt, erhvervsorganisationer til at orientere forbrugerne om deres rettigheder.

Artikel 10

I bilaget til direktiv 98/27/EF tilføjes følgende punkt:

»10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerbetaling og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12.)«.

Artikel 11

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.